

NA ISTRSKIH GRADBIŠČIH

Obiranje oljk se je lani v Istri za vleko daleč v december. Letina je bila prav dobra in koder niso zmogli opraviti vsega dela domači sami, so jim priskočili na pomoč sosedje, zadrugam pa kar cele skupine obrabčev. Delo na gradbiščih zadružnih domov je v tem času malo zastalo. Potem so prišli prazniki, otroci so se veselili in pripravljali na novo leto. Lepo vreme z milo zimico pa je po novem letu spet zabilo na gradbišča dovolj delovne sile.

Pobežani in Čežarjanci so se hoteli postaviti že ob novem letu: naš zadružni dom mora biti na novega leta dan pokrit, so sklenili zadnji teden starega leta. Vsa vas se je dvignila k delu, celo taki, ki doslej niso na graditev zadružnega doma gledali prijazno. Poleti se jim je graditev zavlekla zaradi dela na polju. Žene pa so že takrat dale pobudo. Čez dan na polju, ponoči na gradbišču. Prve so se lotile čiščenja opeke v nočnih urah, kmalu so se ženam pridružili pionirji med njimi vozniki vode. Vzporedno z delom pa je rasla zavest, da grade dom za velike potrebe in naloge vasi. Ob zimskih dneh je delo znova zavnelo in vaščani vasi Čežarji-Pobegi so si letos voščili novo leto ob veliki delovni zmagi.

Lani je ob visokih topolih ob cesti, ki pelje v Babiče in Mare-

zige začelo rasti med trsem in vrbovjem zidovje za nov zadružni dom. Dolgo so Vanganelci dovažali kamenje, pesek, apno in opeko, kakor da hočejo postaviti dva zadružna doma. Danes se zadružni dom dviga skoraj višje kakor veliki topoli in trepetlike ob cesti. Vnema, s kakršno so se lotili dela v teh dneh, pa obeta, da bo dom kmalu pod streho.

V Marežigah so dobili elektriko. Vsa Istra ve, kako so Marežani že leta 1921 naklesali fašiste, ki so jim hoteli prepovedati volitve. Na to so še danes ponosni. Njihov ponos pa je zanje velika pobuda. Napredno vas hočejo imeti. Brez elektrike pa ni napredka. Zato so se z velikim prizadevanjem lotili dela, kopanja jam, postavljanja drog in vseh drugih priprav. Danes je v Marežigah luč, ki sveti v napredek in novo življenje.

Marežani se zvečer pogovarjajo ob tej luči o nadaljnjem napredku svoje vasi, o novih gradnjah, da bo vas še lepša in prikupnejša. Velik zadružni dom so

že pokrili in v veliki dvorani imeli več kulturnih prireditev.

Velik uspeh za istrsko okrožje je bo izročitev prometu nove ceste Šmarje-Nova vas. Pomembno dtlovno zmago bodo slavili še ta mesec. Z otvoritvijo nove ceste bodo odprta vrata mnogim vasesm, predvsem pa Koštaboni, Pučam, Krkavcem, Novi vasi, Padni in Sv. Petru. Omenjene vasi bodo med seboj imele boljše zveze pa tudi z gospodarskim središčem okrožja bo s tem odprta dobra zveza. pesar niso mogli domačini doseči ne pod Avstrijo ne pod Italijo, jim je sedaj prinesla ljudska oblast.

Za gospodarski dvig istrskega okrožja bo nova cesta velikega pomena. Z načrti za graditev ce-

ste so začeli v pozni jeseni leta 1947. Pri gradnji sami so veliko pomagali domačini sosednjih vasi, glavni delež pa so opravile istrske mladinske brigade, med katerimi so se odlikovali predvsem mladinci in mladinke iz Puč in Šmarij.

Posebno gradbišče so tudi istrske soline. Delo na teh v zimskem času ne počiva, saj jih je treba preurejati in popravljati, graditi nasipe in podobno za no-

vo sezono, ki začne v začetku aprila. Na solinah ob spodnjem toku reke Dragonje dela okoli 200 ljudi, ki popravljajo male nasipe solnih bazenov in plovnih kanalov. Izredne plime, ki so vsako leto, večkrat podrejo nasipe, voda vdre v soline in naredi veliko škodo. Lani je uprava solin v pravem času zavarovala soline pred takimi neugodami s tem, da je dvignila nasipe.

Izredne plime v novembru in

južni vetrovi pa so močno razjedli nasipe in jezove, zato sedaj solinarji dovažajo na tisoče kubikov gline, da popravijo okvare na nasipih. Poleg solin je treba v tem času skrbeti za vzdrževanje in popravilo solinarskih hiš, ki zaradi starosti tudi razpadajo. Tako je tudi na tem posebnem istrskem gradbišču v zimskem času dovolj razgibanega dela in življenja.

(Po "Slovenskem poročevalcu")

Dve predstavi za ceno ene dobite v našem gledališču.
Najprvo se vam pokaže regularni film, potem pa si lahko ogledate predstavo na televiziji.
Za dobro zabavo, obiščite
Alhambra Theatre 10403 Euclid Ave.

KLUG ELECTRIC SUPPLY CO.
je otvorila svojo prodajalno v novih prostorih na
1738 CRAWFORD RD.
DANES, 27. FEBRUARJA
Damo 30% popusta na vsej opremi za razsvetljavo. Izvršimo ekspertna popravila na radijskih in televizijskih aparatih.
Pokličite CE 4226

Sun Life of Canada je zvišala dividende lastnikom certifikatov

Leto 1949 je bilo dobro leto za Sun Life. Organizacija je v trdni poziciji z skoro 50% vsega premoženja investiranega v Zed. državah. Lansko leto je skupno plačala \$114 milijonov.

Z \$18 milijoni—izdaten povišek nad 1949—prideljeni za dividende lastnikom polic, ki se bodo plačale tekom letošnjega leta, Sun Life of Canada stopa v svojo 80. leto javne postrežbe z obelajnim izgledom za 1950.

Sun Life je bila aktivna v Zed. državah več kot pol stoletja in danes ima podružnice in agencije v 40 državah od obrežja do obrežja. Tekom minulega leta je znašala skupna vsota življenjske zavarovalnine, ki so jo kupili lastniki polic od Sun Life več kot \$372 milijonov ter s tem nadaljevali nezlomljen rekord, da prodaja več nove življenjske zavarovalnine na leto kot katere druga kanadska družba. Zavarovalnina zdaj v veljavi pri Sun Life znaša \$4.187.000.000, višek, kot še nikoli poprej. Skupaj dohodki družbe leta 1949 so bili \$238.000.000.

79. letno poročilo Sun Life of Canada, pravkar izdano kaže družbino zaupanje v Zed. države, kjer je investiran več kot 48% njenega premoženja in kjer je \$1.590.000.000 ali 40% njenega skupnega uradovanja v teku. Izplačila lastnikom polic in dedicem odkar je bila izdana prva policca v 1871 so sedaj dosegla \$2.240.000.000. Samo prošlo leto je bilo izplačanih preko \$114.000.000.

Na letni seji v glavnem uradu družbe je predsednik, Arthur B. Wood, poročal o znameniti porasti življenjske zavarovalnine preko zadnjih 50 let. V 1900, ko je bilo prebivalstva 76 milijonov, so imeli Zed. države življenjske zavarovalnine kakih \$7 milijonov

V blag spomin

ob prvi obletnici smrti naše ljubljene in nikdar pozabljenega sina in brata

JOSEPH

Hraster

Svoje mile oče je zatisnil za vedno dne 26. februarja 1949.

Luna in zvezdice svetijo na samotnem grobu, kjer spava naš ljubi sin in brat, katerega smo tako ljubili, a ga nismo mogli rešiti.

Ni ure ne dneva, da bi ne bil v naših mislih, v življenju bil si odvzet nam, po smrti združimo se spet!

Zaljujoči ostali:
Mary Hraster, mati
William, brat
Mary, Elsie in Marlene, sestre
Cleveland, Ohio,
dne 27. februarja 1950.

V blag spomin

ob drugi obletnici smrti našega ljubljene in nikdar pozabljenega soproga in očeta ter starega očeta

John Zajc

Svoje mile oči je zatisnil za vedno dne 26. februarja 1949.

Minilo je že leti dve, odkar si Ti zapustil nas, a v naših srcih je tuga žalost, še vedno kakor tisti čas.

Sladko spavaj v tihem grobu, odšel si tja, odkoder ni vrnitve, a enkrat se snidemo na vekomaj.

Zaljujoči ostali:
Agata, soproga
John, sin
Mary, poročena January, in
Agata, poročena Smerke, hčeri
zelje in vnuki
Cleveland, Ohio,
dne 27. februarja 1950.

V blag spomin

ob šesti obletnici nenadne smrti našega ljubljene in nikdar pozabljenega sina, brata, nečaka in bratranca

1922 1944

Ensign Walter F. Cerkenik

Svoje mlado nadebudo življenje je izgubil dne 27. februarja 1944, ko je v službi domovine pri manevrih treščilo njegovo letalo v Oregonu na zemljo, pri čemur je dobil smrtne poškodbe.

Teško smo se ločili od Tebe, ko odhajal si v službo domovine, nadejajoč se, da se kmalu zdrav povrneš, ko kruta usoda je drugače odločila, in v službi Ti je vzela življenje!

Britko smo zajokali ob vesti, da Tebe, ljubi sin, brat, ni več med živimi, šest dolgih let je že minulo, ko žalujemo za Teboj, nam dragi, a spomin na Te še vedno živi v naših srcih!

Šest let je že minulo, odkar zapustil si nas Ti, odšel si tja, kjer ni trpljenja, tja, odkjer več vrnitve ni.

Trda Ti je postelja, mrzla Ti je jamicca, prazna zdaj je naša hiša, ko Tebe od nikoder ni.

Utihihnil je Tvoj glas mill, a v srcih naših trajni so spomini, neizbrisni spomini do konca dni, ko pridemo tudi mi tja, kjer si Ti.

Zaljujoči ostali:
Frank in Theresa Cerkenik, oče in mati;
Mrs. Emma Zorc, sestra; Stanley J. Zorc, svak; Stanley Walter Zorc, nečak; Cyril Obed, Jack Obed, Anton Cerkenik, strici; Rose Salamant, Lillian Obed, teti; Edward in Robert Salamant, Dolores, Ronald in Frances Maria Obed, Frances, Mary in Olga Cerkenik, bratrance in sestrične.

Cleveland, Ohio, dne 27. februarja 1950.

ANTON INGOLIČ:

MLADA LETA

POVEST

(Nadaljevanje)

Tine je ostrmel: Za pol ure? Ali se mora zgoditi to v pol ure?

In iz njega je planilo: "Ne, jaz nočem te sobe! Hočem sobo za vso noč!"

Zenska se je zasmejala, si uravnala obleko in potegnila Tina na hodnik: "Kakor hočeš, dragec, pa za vso noč. Da imaš le denar!"

Odvleda ga je v drugo sobo; spet je prišla zenska, ki ji je moral dati še deset frankov in izpolniti prijavnico. V tem se je nekoliko razbistril. Zavedel se je, da je pri vlačugi. Prišlo mu je na misel, da bi pobegnil; a spet je zapadel v otopelost; naj se zgodi, saj enkrat se mora zgoditi. Strasti pa ni čutil nobene.

Sedel je na posteljo, zenska pa je sedla k njemu in se ga ovila: "Dragec, sedaj pa darilo za mene."

"Koliko?"

"Sto frankov!"

"Nimam več toliko. Na, kolikor imam."

In dal ji je denarnico. Do zadnjega centima mu jo je izpraznila.

"Niti osemdeset ni, pa naj bo, ker si študent. No, sedaj pa ne glej več tako hudo, kakor bi me hotel ubiti. Če boš dobre volje, boš zadovoljen z menoj, kakor še nisi bil z nobeno žensko."

"Jaz še sploh nisem imel ženske."

"Lažeš."

"Ne lažem. Ti si prva."

"To je pa lepo, dragec. Tega še nisem doživela!"

Tine je vzdignil glavo: nad njim je pela sinička, tam daleč je žvižgal škorec in preko vasi se je oglasil farni zvon, ki je vabil k maši. Vse telo ga je zabolalo od gnusa, pognal se je po sadovnjaku, da bi se otrsela studa nad samim seboj.

Ni mogel verjeti, da je vse to on storil, da se je vse to pred dvema dneva z njim zgodilo. Medtem pa so doma peli oblič in žage po delavnica in dvorišču je bil razlit vonj po lesu in kleju in tam onkraj njihovega vrta so čakale Martine otroške oči, njene ustnice, ki si jih je pred

desetimi meseci komaj upal rahlo poljubiti.

Ne, ne, vse to je bil samo grozen in gnusen sen, tu doma sredi obličev in žag, ob pesmi njegove Marte, tu je resnica!

Proti poldnevu je stopil k Lužarjevim v trgovino.

Lužarica, velika, suha ženska, ga je obsula z vprašanji in ljubeznjivostmi, nazadnje pa ga je odvedla v jedilnico in se nasmejala ob vratih:

"Marta še nič ne ve, da ste doma."

Tine je vzdrltel, ko je zaslišal pred vrati njene korake.

Vstopila je.

Nekaj trenutkov sta vse pozabila. Brezumno sta pritiskala lice k licu, gladila drug drugega po ramenih, rokah in lasih in se poljubljala.

Tine je bil pijan od njene lepote. Ni mogel verjeti, da je to tista Marta, ki jo je jeseni prvič poljubil. Tedaj je bila še vsa otroška, v lice in telo neko, liko preveč debela; sedaj pa je vitkejša, obraz ima sicer poln, a

lepši, bolj dekliški, in oči, da bi se izgubil v njih.

"Marta, kako si lepa!"

Marti pa je bilo, da bi se jokala in smejala. Držala se je na smeh, a po licih so ji tekale solze. Tako srečna je bila in skrivala je svoje oči, da bi Tine ne videl sreče, ki je bila v njej, ker je imela spet Tineta in vedela, da jo ima rad.

"Tine, da si le prišel," je ponavljala.

Cez dolgo časa sta sedla na zofu in se držala za roke. Hotela sta govoriti, si povedati, kar se je bilo zgodilo v tem dolgem času, toda nista spravila besede iz sebe samo objemala sta se in iznova poljubljala.

Tine je vzel njeno glavo v svojo roko in ji gledal v oči:

"Marta, Marta, zakaj si tako lepa! O, da sem vedel, kako si lepa, bi ne bil mogel niti en mesec strpeti brez tebe!"

Marta je vse pozabila, vse grozne dni na Oglensaku, vse dvome, ko včasih teden dni ni bilo Tinetovega pisma: sedaj je

bila neizmerno srečna in je čutila, da se bo zanjo začelo nekaj novega, čudovitega. Kar tako bi sedela tu in pustila, da jo objemata in poljublja. Da, kar tako! Saj ji je zadnje mesece bilo vendar tako hudo.

Čez čas ga je vprašala, da bi bila še srečnejša:

"In ti si vedno mislil name? Si me imel vedno rad?"

Tineta je dušilo. Spustil se je ob Marti na kolena in zajokal na glas. Ni mogel drugače.

PETI DEL

Tine je ves teden delal v delavnici.

Kako čudovito mu je bilo, ko je spet držal oblič v rokah, ga vodil po deski, da je pel in metal cblance iz sebe, ko je v njegovih roki drsela žaga po začrtani poti, ko se je dletlo pod udarcem njegovega kladiava pogrezalo v les in dolblo, dolblo! In potem stroji! Kakor s starimi znanci se je pogovarjal, prilsuškoval njih brnenju, jih ustavljal, spravljal v pogon in delal z nji-

mi. Oče mu je vselej našel delo, ki ga je veselilo. Ob večerih se je izprehajal po domačem sadovnjaku, se pogovarjal z očetom ali materjo ali pa prebiral tisti nekaj Martinih pisem, ki jih je nevede prinesel iz Pariza v raznih knjigah in zvezkih.

O, kako so mu pela! Vse mu je pelo, ves dom, polja in travniki, les in stroji, in najlepše Marta. Vse, kar je še pred dnevi doživel, se mu je dozdevalo vedno bolj kakor fantastične in rivične sanje, a kar ga je obkoljevalo, kakor mehka, resnična lepa domača pesem, ki se ji je predajal bolj in bolj.

V soboto popoldne se je odpeljal k Marti na Oglensak.

(Dalje prihodnjič)

1939 International Pick-up Truck
1/2 tone se prodaja po zmerni ceni. V prvovrstnem stanju ter je pripraven za karpenterja ali plumberja. Zglaste se pri
A. MALNAR
EN 4371

FERDO GODINA:

BELE TULPIKE

ROMAN

(Roman je bil spisan leta 1941)

(Nadaljevanje)

Pred kavarno nas je Krampač ustavil.

"Mimo pa ne." Jaz se zaradi Rahele nisem pomišljal, čeprav me je to neprijetno spreletelo. Stopili smo v kavarno. Težak zrak po tobaku me je neprijetno zaščegetal v nosu. Nekaj napol oblečenih žensk je sedelo na odru za instrumenti. Ko smo vstopili in se razgledali za prostorom, so nas natakarki obkročili.

Sedli smo v kot. Krampač je bil razigran. Ves je gorel od veselja. Takega ga nisem videl, odkar sem bil v Lendavi. Mnogi so pasli poglede na nas.

Na odru so zaigrali. Močno, razgibano, da je šlo do kosti. Tu in tam je kdo pel ob godbi in primaš je šel od mize do mize. Kozarec je zažvenketal. Drobcji so leteli po kavarni.

Primaš je igral nemoteno. Niti ena guba na njegovem obrazu se ni spremenila. Rejen človek pri oknu je zagrabil steklenico in jo zdrobil na mizi. Mogoče je bil Madžar, ki je dal duška svoji nacionalni mržnji. Zopet je zažvenketal nekaj kozarcev. Nastal je pravi pekel. Mnogi so peli, ne peli, tulili so, bili z nogami po taktu in razbijali vse, kar jim je prišlo do rok.

Mene je to vznemirilo. Sedel sem pri Rahele in nisem vedel, kaj bi. Ni bilo prav, da sem šel. Krampač je pel. Krilil je z rokami, da ga je Berta smeje mirila. Tudi Brunner je pel, toda mirno, zmerno in niti za las ni prekoračil svoje običajne dostojnosti.

Rahela je bila vznemirjena. Ne vem, kaj me je prijelo takrat. Tudi jaz sem pel. Pomagal sem Krampaču in Brunnerju. Sicer pa žive duše ni bilo slišati.

Ves prostor je bil en sam krik in žvenket. Razgret sem bil od vina, kajti tokrat sem se spozabil. Nagnil sem se k Rahele in jo nalahno prijel. Ona me je pogledala s svojimi velikimi, lepimi očmi — tega ne bom nikdar pozabil.

Drugega dne so še lastovke, ki so letale v bregove, znale povedati, kaj sem ponoči počenjal. Vrabcji in kalasture, vse je drobilo samo o mojem ponočnem grehu. Po Lendavi so o tem povsod govorili. Od okrajnega načelnika pa do najzadnjega odvetniškega pisarja je šlo od ust do ust.

V Lendavi živijo ljudje samo zato, da gledajo drug drugemu na prste. Madžari sovražijo Slovence, Slovenci Madžare. Vsi se med seboj poznajo. Vedo točno, kdaj in kaj je kdo proti komu rekel. Se to vedo, kdaj je kateri ugasil luč in legel v posteljo.

Od pisarja pa do načelnika, vse se mi je smejalo. Kaj šele mali trgovci in židovski branjevci!

Mene je bilo pred svetom sram. Sram me je bilo pred vsakim človekom. Vest mi je očitala. Ne bi smel iti v kavarno in kaj sem si mislil, da sem prijel Rahele za roko.

Maševal sem kot ponavadi. Želel sem si, da me nihče po maši ne bi čakal na spoved. Pa me je. Nikdar nisem šel tako težko na tolažilno pot z Gospodom kakor tedaj. Sram me je bilo, ko sem sedel z Najsvetejšim na vozu. Bog me je kaznoval. Zdelo se mi je, da poklekujejo ljudje pred Jezusom in kažejo s prstom name, da sem tega nevreden. Sklenil sem in obljubil Bogu, da kaj takega ne bom nikdar več storil.

(Dalje prihodnjic)

Naznanilo in zahavalala

Zalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je kruta smrt nenadoma pretrgala nit življenja ter nas je za vedno zapustil naš ljubljeni soprog in dobri, skrbni oče

1883

1950

LOUIS LIPANJE

Zatisnil je svoje mile oči dne 23. januarja 1950. Pogreb se je vršil dne 26. januarja iz Grdinovih pogrebnih prostorov na Lake Shore Blvd. v cerkev sv. Marije Pomagaj na Neff Rd. ter od tam na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili v naročje materi zemlji k večnemu počitku.

Blagopokojnik je bil rojen v Zagori pri Vipavi.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence cvetja h krsti ljubljenega pokojnika. Ta dokaz vaše ljubezni napram njemu nam je bil v veliko tolažbo v dneh žalosti. Zahvalo naj sprejmejo sledeči: Mr. in Mrs. John Debeljak, Mr. in Mrs. John Zalar, Miss Beatrice Dawning, Mr. in Mrs. Adolph Usaj, Mr. in Mrs. Joseph Brazis, Mr. in Mrs. Al Usaj in družina, Mr. in Mrs. Joseph Dzurik, Mr. in Mrs. Robert Greve, Mr. in Mrs. Elmer Bruener, Mr. in Mrs. Charles McGonigal, Mr. in Mrs. John Zalar, Mr. in Mrs. Edward Zalar, Mr. in Mrs. John Tekautz, Mr. in Mrs. James C. Hovey, Mr. Anton Slopko, Mr. in Mrs. Ralph Slopko, Mr. in Mrs. Albert Pugel, Mr. in Mrs. J. T. Miller, Miss Theresa Radic, Mr. in Mrs. Dominik Lusin in hčerke, Dr. in Mrs. Carl Rotter in družina, Mrs. Klasgye in hčerka, Mrs. Kanowski in John, Mr. in Mrs. Frank Fett, Mr. in Mrs. Lou in Shirley Turk, Mr. in Mrs. Joseph Mersek in družina, Mr. John A. Fakult, Mr. in Mrs. Frank Jelerčić in družina, Lambda Sigma Chi Fenn College, Schedule Dept. Cleveland Transit System, Barbers from E. 185 St., društvo Cleveland št. 126 SNPJ.

Dalje srčna hvala vsem onim, ki so darovali v gotovini in za sv. maše, ki se bodo brale za pokoj njegove duše, ter za druge namene, in sicer sledečim: Mrs. Manzo, Mr. in Mrs. John Yager, Mrs. Zulich, Miss Frances Zulich, Mr. Anton Grdina in sinovi, Mr. in Mrs. J. Lake, Mrs. Mary Smerdel in sinu, Mr. in Mrs. M. Krivačić, Mr. John E. Debeljak, Mr. in Mrs. Frank Likovič, Mr. in Mrs. John in Mary Zalar, Painesville, O., Mrs. Angela Lunka in Fairport Harbor, Mrs. Ana Svigel v Fairport Harbor, Mr. in Mrs. John Zalar, Mr. in Mrs. Bob Grive, Mr. in Mrs. Elmer Bruener, Mr. in Mrs. Charles McGonigal, Mr. Joe Dzurek, Mr. Edward Zalar, Mr. in Mrs. Frank Debeljak, Mr. in Mrs. Joseph Rott, Josephine Klein, Mr. Joseph A. Drasler, Mr. in Mrs. Janezich, Schedule Dept. Cleveland Transit System.

Našo globoko zahvalo naj sprejmejo oni prijatelji, ki so dali svoje avtomobile brezplačne v poslugo za spremstvo pri pogrebu. Hvala vsem, ki so se prišli posloviti od njega, ko je ležal na mrtvaškemu odru, ter vsem, ki so ga sprejmi na njegovi zadnji zemeljski poti na mirodvor. Lepa hvala tudi vsem, ki so pismeno poslali svoje izraze sožalja.

Našo zahvalo izrekamo Anton Grdina in sinovi pogrebnemu zavodu za vzorno voden pogreb in najboljšo vsestransko poslugo. Hvala čšt. g. Angelaites za opravljene cerkvene pogrebne obrede. Hvala tudi pogrebcem od društva "Cleveland," ki so nosili krsto.

Posebno zahvalo želimo izreči Mrs. John Debeljak, Mr. John E. Debeljak, Mr. Joseph Smerdel, Mr. in Mrs. Adolph Usaj za vso veliko pomoč ob času smrti.

Končana je Tvoja zemeljska pot, ljubljeni soprog in oče. Bil si dober in skrben in ta nenadna izguba nas je težko zadela, vsaj smo Te vsi ljubili kakor si nas ljubil tudi Ti. Zaman so solze, ker kar vzame smrt ne da več nazaj. Spominjali se Te bomo vedno z ljubeznijo in hvaležnostjo v naših srcih dokler bodo utripala.

Spavaj sladko večno nezdravno spanje, ljubljeni!

Zalujoči ostali:

- ANTONIA, soproga
- LOUIS JR., sin
- Dorothy, hčerka
- v stari domovini pa zapušča sestro KAROLINO FABČIČ in več sorodnikov

Cleveland, Ohio, dne 27. februarja 1950

za inštalacijo PLINSKE KURJAVE ... pokličite najstarejšo prodajalno BRYANT v Clevelandu W. F. HANN & SONS

Mario Kolenc

Prebivalcem v Clevelandu smo na uslugo že izza leta 1907 ter smo v tem času inštalirali na tisoče grelnih naprav. Vaši rojaki poznajo nas—vprašajte nas po njih imen—in oglejte si delo, ki smo ga jim izvršili.

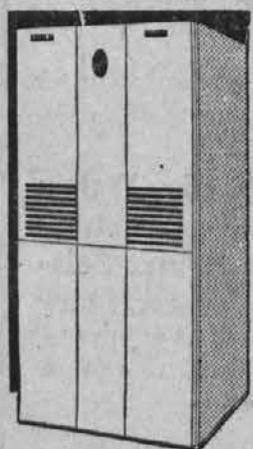

Louis Planinc

Pokličite nas sedaj, da vam pripravimo načrt za inštalacijo vašega novega

bryant

- FORNEZA NA PLIN
- KONVERZIJSKEGA GRELCA ALI
- PARNEGA KOTLA

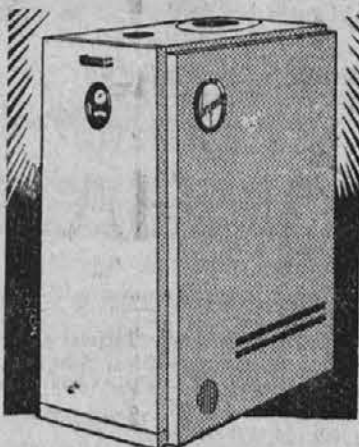

Bryant "Modernaire" fornez na plin

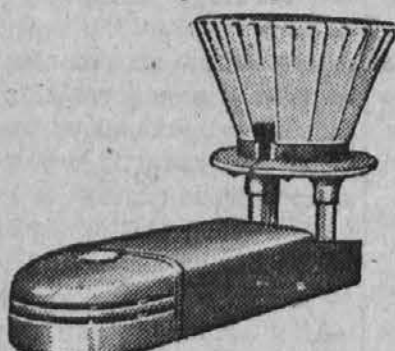
Za zimsko umetno prezračenje Tu je boljša kurjava za vaš dom po nizki ceni—nov Bryant Modernaire izvrši štiri dela v enem, ob samem dotiku termostata. Popolnoma avtomatičen, s plinsko kurjavo — Modernaire segreje, sčisti, prezračuje in gladko cirkulira zrak v vašem domu. In kakšne prihranke imate za čiščenje!

Bryant avtomatični parni kotel na plin

Če grejete s vročo vodo ali paro —dobite zadostno in zadovoljivo toploto s tem kompaktnim Bryant parnim kotlom, ki je trpežno in natančno izdelan za dolgo trajnost. Kurjava s plinom, popolnoma avtomatična—pridite in oglejte si nov Bryant Model št. 26!

Byrant konverzijski grelec

Nudi moderno, popolnoma avtomatično plinsko kurjavo—z uporabo vašega sedanjega forneza.

BREZPLAČEN PREGLED IN PRORACUN

Naši veščaki za gretje vam bodo na željo pregledali in podali popoln proračun za popolno delo v naprej.

Ni treba predplačila

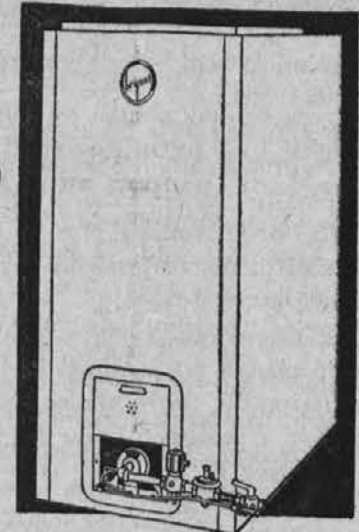
3 LETA ZA ODPLAČEVANJE!

Prvo plačilo plačate tri mesece po inštalaciji naprave. Na obroke pa lahko plačujete tudi skupno z vašim računom za plin

Bryant s plinsko kurjavo popolnoma avtomatičen fornez na vroč zrak

Primeren za majhen dom!

Nizki stroški za vzpostavitev, nizki stroški za vzdržavo.

VSA INŠTALACIJA IN OPREMA JE POPOLNOMA JAMČENA ZA ENO LETO!

15505 EUCLID pri TAYLOR

Telefon MU 4200

Pridite—telefonirajte—ali pošljite kupon

W. F. HANN & SONS: Jaz se zanimam za

- KONVERZIJSKI GRELEC
- FORNEZ NA PLIN
- PARNI KOTEL NA PLIN

Ime

Naslov

Telefon